

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 806/06
31.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojević, Zvezdane Lutovac, Mihaila Rulića i Vesne Popović, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženih BBi VV, čiji je punomoćnik BA advokat, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.2170/05 od 12.1.2006. godine, u sednici veća održanoj 31.5.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.2170/05 od 12.1.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Bačkoj Palanci P.287/04 od 22.11.2004. godine, stavom prvim izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se tuženi obavežu da mu solidarno isplate na ime naknade štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede ugleda, časti i dostojanstva iznos od 300.000,00 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom počev od presuđenja pa do konačne isplate, kao i da mu solidarno nadoknade troškove parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate. Stavom drugim izreke obavezan je tužilac da tuženima naknadi troškove parničnog postupka od 73.850,00 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom počev od presuđenja pa do isplate.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž.2170/05 od 12.1.2006. godine, delimično je usvojena žalba, a prvostepena presuda ukinuta u delu kojim je tužilac obavezan da tuženima plati zakonsku zateznu kamatu na dosuđene troškove parničnog postupka dok je u ostalom delu žalba odbijena i potvrđna prvostepena presuda.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude tužilac je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijane presude u smislu člana 386.ZPP-a ("Službeni list SRJ" br. 15/98 i 3/02), koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. ZPP-a ("Službeni glasnik RS" br. 125/04 od 22.11.2004. godine, stupio na snagu 23.2.2005. godine), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredbe parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP-a, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilac je bio zaposlen u RJUP Srbije na funkciji načelnika Odeljenja __ u GG. Tuženi BB radio je u istom organu kao referent poreza na imovinu fizičkih i pravnih lica, sve do januara 1999. godine kada je inicirao sporazumni raskid radnog odnosa u tom državnom organu, a nakon sukoba nastalog između njega i tužioca u obavljanju službenih poslova. Tužena VV je takođe bila radnik istog organa da bi 11.1.1999. godine, bila suspendovana sa svog radnog mesta a radni odnos joj je prestao na osnovu otkaza 30.5.1999. godine. Za vreme trajanja radnog odnosa tuženi su se više puta obraćali tužiocu usmenim putem ukazujući mu na neke njegove postupke u radu koje su smatrali nepravilnim. Oni su anketnom odboru Skupštine AP Vojvodine za borbu protiv korupcije i kriminala podneli predstavku pod naslovom nepravilnosti u radu načelnika RUJP GG, kojom se kritikuje rad tužioca kao službenog lica. Povodom navedene predstavke anketni odbor Skupštine AP Vojvodine održao je javnu sednicu kojoj su prisustvovali tuženi, kojom prilikom je tuženi BB izjavio da ostaje kod svih navoda iz predstavke a o njima nije posebno govorio, dok je tužena VV samo prisustvovala a nije aktivno učestvovala u sednici. Poslovníkom skupštine regulisan je rad odbora i javnost postupanja, pa su po tom osnovu sednici prisustvovali novinari. Tuženi nisu obavestavali javnost i medije o navedenoj sednici skupštine, a sredstvima javnog informisanja nisu dostavili materijal upućen anketnom odboru skupštine niti su o svojoj predstavi i primedbama govorili ljudima iz bliže i šire okoline. Povodom navedene predstavke tužilac je podneo privatnu tužbu protiv tuženih zbog krivičnog dela klevete međutim, oni su u tom postupku oslobođeni optužbe.

Na ovako utvrđeno činjenično stanje, koje se u smislu člana 385. stav 3. revizijom ne može pobijati, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su tužbeni zahtev tužioca odbili kao neosnovan.

Članom 48. Ustava RS priznato je i zaštićeno pravo građanina, da javno kritikuje rad državnih i drugih organa i organizacija i funkcionera, da im podnosi predstavke, peticije i predloge i da na njih dobija odgovor ako ga traži.

On ne može biti pozvan na odgovornost niti trpeti druge štetne posledice za stavove iznete u javnoj kritici ili u podnetoj predstavci, peticiji ili predlogu, osim ako je time učinio krivično delo. U predstavi podnetoj Skupštini APV tuženi su kritikovali tužiočev rad kao službenog lica, pa je pravilno nalaženje nižestepenih sudova da su tuženi podnetom predstavkom raspolagali svojim pravom iz navedenog člana 48. Ustava RS i da zbog toga ne mogu trpeti štetne posledice, ni biti odgovornosti za duševne bolove koje je tužilac zbog toga trpeo. Stoga nije od značaja na drugačije presuđenje u ovoj pravnoj stvari činjenica da li su tuženi predstavku sačinili nakon prestanka radnog odnosa, kako se to u reviziji tužioca neosnovano ističe. Tuženi sadržinu predstavke nisu prenosili, niti su na drugi način povredili tužiočev ugled i čast u javnosti, pa je stoga ukazivanje na motiv podnošenja predstavke nebitan.

Na osnovu člana 393. ranije važećeg ZPP-a, u vezi člana 491. stav 1. važećeg ZPP-a, Vrhovni sud Srbije odlučio je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz